

Комунікативна компетентність

Стаття розглядає сутність поняття «комунікативна компетентність» та її складові.
комунікативна компетентність, мовний прорив, стратегія спілкування, соціально-психологічна атмосфера, стимулювання комунікативної активності.

Освіта повинна готувати людину, органічно адаптовану до життя у світі багатоманітних зв'язків – від контактів із найбільшим оточенням до глобальних зв'язків. Тому так важливо навчити співжиття з іншими людьми і суспільними структурами, виробляти вміння регулювати різні психологічні, соціальні, політичні, міжнаціональні конфлікти з дотриманням вимог культури плюралізму думок. Очевидно, що держава буде тим успішнішою, чим більшою мірою її громадяни будуть здатні до спілкування зі світом. Виходячи з цього, українська спільнота повинна здійснити своєрідний «мовний прорив». Це означає, з одного боку, озброїти знаннями української мови усіх громадян як потужного національно-об'єднувального чинника та рідної мови; а з другого – забезпечити вільне володіння однією чи декількома іноземними мовами кожним випускником навчального закладу. Отже, основа комунікативної компетентності людини полягає в опануванні нею стратегії спілкування, що використовується в різних ситуаціях.

Комунікативна компетентність у літературі розглядається як здатність людини налагоджувати та підтримувати необхідні контакти з іншими людьми; конгломерат знань, мовних та немовних умінь, навичок спілкування, якими людина оволодіває під час природної соціалізації, навчання, виховання.

Комунікативну компетентність, характеризують такі здібності особистості, як;

а) здатність робити соціально-психологічний прогноз ситуації, в якій відбуватиметься спілкування;

б) здатність соціально-психологічно програмувати процес спілкування, спираючись на своєрідність комунікативної ситуації;

в) вміння «вживатися» в соціально-психологічну атмосферу комунікативної ситуації, тобто робити правильну оцінку позитивних і негативних аспектів ситуації спілкування;

г) здатність здійснювати соціально-психологічне управління процесами спілкування в комунікативній ситуації (організація уваги партнерів по спілкуванню, стримування їх комунікативної активності, управління процесом спілкування).

Отже, визначенні складові комунікативної компетентності загалом становлять комунікативний потенціал особистості, який характеризує її комунікативні можливості та визначає якість, успішність її спілкування в різних сферах життєдіяльності.

Список літератури

1. Веденский В.Н. Коммуникативная компетентность педагога: характеристика, способы совершенствования. Научно-метод. пособие. Спб: НОВ РАО, 2003 – 52 с.
2. Вольфовська Т. Комунікативна компетентність молоді як одна з передумов досягнення життєвої мети. Шлях освіти. – 2001- №3 – с. 13-16.
3. Життєва компетентність особистості. Науково-метод. посібник за ред. Л.В. Сохонь, І.Г. Єрмакова та ін. – К. : Богдана, 2003 – 520 с.

Статья раскрывает сущность понятия «коммуникативная компетентность» и её составляющие.

The article deals with the concept of «communicative competitiveness» and its components.

УДК 621.928.9

А.П.Мартиненко, ст. викл., М.С.Алексеева, магістр.

Кіровоградський національний технічний університет

Очистка повітря від пилу залізного сурику і глинопорошку

Описано технологічні схеми отримання залізного сурику і глинопорошку, а також очищення повітря від пилу при їх виробництві. Проведено реконструкцію установки для очистки повітря від пилу з заміною циклонів на відцентрово-інерційні пиловловлювачі, розроблені авторами.

пилоочистка, відцентрово-інерційний пиловловлювач

Сировиною для виробництва залізного сурику є червоні залізняки Криворізького басейну. Його виробництво складається з таких основних операцій: підготовка сировини, висушування залізної руди, її подрібнення і класифікація з виділенням готового продукту класу розміром меншим 63 мкм та пакування готової продукції.

Залізна руда після шихтування зі складу сировини грейферними кранами подається в бункер вихідної сировини, звідки тарілковим підживлювачем завантажується на стрічковий транспортер і подається в завантажувальний візок сушильного барабану. Висушування досягається завдяки прямому контакту залізної руди з продуктами згорання мазуту. З сушильного барабану залізна руда потрапляє в бункер проміжного продукту і через тарілковий підживлювач направляється для подрібнення в кульковий млин. У повітряно - циркуляційному сепараторі відбувається класифікація пігменту. Сепаратор працює в замкненому циклі з млином, що забезпечує повернення в млин великих частинок продукту.

Пил залізного сурику утворюють млини, сушарки, елеватори, пакувальна машина. Ці місця виділення пилу обладнанні аспіраційними відсмоктувачами, які складають індивідуальну аспіраційну систему, що має суху і мокру стадії очистки. В пиловловлювачах мокрої очистки відхідних газів і аспіраційного повітря використовується оборотна вода з ставків – відстійників, яка після насичення пилом сурику знову надходить в них.

Запилені гази з сушильного барабану надходять на першу стадію очистки в групу з двох циклонів ЦН-15 ($d = 700$ мм), де вловлюються великі за розміром частинки пилу. Звільнені від основної маси пилу відхідні гази йдуть на другу ступінь сухої очистки, де утилізуються частинки пилу середніх розмірів. Доочистка відбувається в скруберах ($d = 1600$ мм, $h = 5$ м) з форсунковим зрошенням. Відхідні гази, очищені від пилу залізного сурику, викидаються в атмосферу через трубу $d = 830$ мм висотою 18 м. Вловлений пил залізного сурику з бункера першої стадії очистки надходить в елеватор,